Nøglebegreb: Etos. (Baseret på litauisk praksis)

Inklusion i uddannelse stræber efter at give lige muligheder for undervisning for hvert barn. Udtrykket "inklusion" har i høj grad erstattet "integration" og er beregnet til at repræsentere et andet begreb. Ændringen i terminologi afspejler et skift fra en behovsbaseret dagsorden til en rettighedsbaseret dagsorden. Lærernes rolle i udviklingen af inkluderende uddannelse er central for dets effektivitet. Derfor spiller lærernes holdninger såvel som deres adfærd en afgørende rolle i en vellykket implementering af inkluderende uddannelse, hvoraf de vigtigste faktorer er den positive etos med værdibaserede læreres engagement i inklusion.

Det Europæiske Agentur for Udvikling i Specialundervisning (2012) udstedte en profil af inkluderende lærere, en ramme for kerneværdier for en inkluderende lærer. Den første kerneværdi er Valuing Learner Diversity. Det indebærer udvikling af lærerens interkulturelle kompetence, der grundlæggende bygger på etos i inkluderende uddannelse.

Kulturel mangfoldighed kan findes i sammenhæng med etnicitet, kultur, køn, flere sprog og religioner, alder, social klasse, seksuel orientering, faglig funktion, uddannelsesmæssig baggrund, mental og fysisk kapacitet og sundhed. For at kunne genkende kulturelle forskelle inden for en gruppe børn skal lærerne udvikle kulturel følsomhed, kulturel bevidsthed eller såkaldt kulturkritisk bevidsthed, der indebærer selvrefleksion, evnen til at træde tilbage, se sig selv og kritisk reflektere over egne kulturelle værdier, normer, overbevisninger og holdninger. Selvrefleksion og kulturkritisk bevidsthed inddrager også de bedste måder at undervise kulturelt forskellige studerende på for maksimal positiv effekt. Manglende selvrefleksion og kulturel kritisk bevidsthed fører til forsømmelighed, manglende forståelse, kategorisering og stempling af børn, der følgelig kan have en negativ indvirkning på deres udvikling og mulighed for uddannelse.

En inkluderende lærer respekterer kulturelle forskelle og er opmærksom på etnocentriske holdninger. Inden for etnocentrismenes værdier, dømmer enkeltpersoner andre grupper i forhold til deres egen særlige kultur, som opfattes som en standard, især med hensyn til værdier, sociale normer, overbevisninger, adfærd og religion. Den modsatte værdiindstilling kaldes kulturel relativisme, der er baseret på ideen om, at alle normer, overbevisninger og værdier er afhængige af deres kulturelle sammenhæng og bør behandles ligeværdigt.

En anden hindring for inkluderende uddannelse er tendensen til negativt værdiladede kulturelle forskelle at udvikle patroniserende holdninger til børn fra minoritetsgrupper. Essentialistiske forestillinger om kultur fører til den sædvanlige fejl, at alle i en bestemt kultur er de samme. Det forklarer menneskers adfærd med hensyn til deres kultur, så "kultur" bliver større end folket selv. Derfor er det, for en inkluderende lærer, vigtigt at undgå at falde ind i den kulturelle fælde at reducere børn til mindre end de er, på samme måde som det er nødvendigt for at undgå racistiske og sexistiske fælder.

Lærerens interkulturelle kompetence indebærer bevidsthed om sociale uligheder, der ofte svarer til kulturel mangfoldighed. På samfundsniveau bliver mangfoldighed til ulighed. Inkluderende lærere forstår de problemer, der er forbundet med social ulighed, og de er opmærksomme på den centrale rolle, som de og uddannelsen spiller for at etablere demokrati og social retfærdighed i samfundet. Hun / han tager ansvar for at fremme undervisningsmæssige egenskaber i klasseværelset og behandler hvert barn som lige vigtige og værdsatte individer. Ved at se forældre som ligestillede søger en inkluderende lærer at skabe og opretholde positive relationer med dem.

Da børns følelser påvirker måden, de udvikler sig og lærer på, skal en inkluderende lærer kunne knytte sig til og forstå deres elever for at opfylde børnenes behov. Med andre ord skal en lærer være opmærksom og fokuseret på at pleje læring snarere end at bedømme præstationen. Empati modstår etiketter, overvinder stereotyper og bryder gennem den anden parts sociale opbygning. Derfor er det en væsentlig del af kulturel responsiv pædagogik.